

МОТИВИ към Решение от 13.12.2023г. по НЧД № 6587/23г., по описа на СГС, НО, 40 състав

Производството е по реда на чл.35 и следв. от ЗЕЕЗА.

Софийската градска прокуратура (СГП) е поискала от СГС да допусне по реда на чл. 44 от ЗЕЕЗА изпълнение на издадена от прокурор в Прокуратурата в гр. Неапол, Република Италия по дело № 1760/2021 SIER, Заповед за изпълнение на наказание „Лишаване от свобода“ Sier № 1759/2021г., издадено на 29.09.2021г., въз основа на влязло в сила съдебно решение на Съда за най-тежки и общественоопасни престъпления в Неапол /Corte di Assise/, трето наказателно отделение, постановено на 11.11.2019г., влязло в сила на 27.07.2021г. / № 28/2019 Рег.присъди – Д№ 5074/2028 RGNR/, с което Ц. В. П., ЕГН ***** е осъден за престъпления по чл. 600, чл. 602, тер. ал.1 букви А и Б и чл. 609 бис, ал.2 ном.1 от НК на Р Италия на наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 16 /шестнадесет/ години.

В съдебно заседание представителят на СГП поддържа направеното искане, като моли да се приложи чл.52,ал.1 ЗЕЕЗА и фактическото предаване на поисканото лице П. да се отложи до изтърпяване на присъдата по НОХД № 14754/2014г., по описа на СРС и до приключване на наказателното производство по ДП № 1984/21г., по описа на ОСлС на ОП-Плевен, по което поисканото лице е привлечен като обвиняем.

Защитата, в лицето на адв. Г. иска да не бъде уважавано направеното искане и лицето да не се предава на компетентните италиански власти, тъй като не са налице положителните и съществуват отрицателни законови предпоставки за това, тъй като и П. не е участвал лично в наказателното производство и не е запознат лично с присъдата, не е изяснено как и дали наистина се е укривал, не са дадени и гаранции в достатъчна степен, че при поискване от страна на П. наказателното производство, по което е осъден в Р Италия и, заради което е издадена процесната ЕЗА, ще бъде възобновено, за да протече с негово участие, а отделно - П. е привлечен като обвиняем по висящо досъдебно производство, чийто предмет отчасти включва този на делото, по което е осъден в Р Италия. .

Поисканото лице П. моли съда да не бъде предавана на компетентните италиански власти.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди възраженията на страните, намери за установено следното:

Българският гражданин Ц. В. П. е роден на ****г. в гр. Ловеч, женен, осъждан, със средно образование, с адрес: гр. Плевен, местност ****, ЕГН *****, понастоящем в Затвора-гр. София.

В Софийски градски съд е постъпила Европейска заповед за арест, издадена на 28.07.2023г. от прокурор в Прокуратурата в гр. Неапол, Република Италия по дело № 1760/2021 SIEP, Заповед за изпълнение на наказание „Лишаване от свобода“ Sier № 1759/2021г., издадено на 29.09.2021г., въз основа на влязло в сила съдебно решение на Съда за най-тежки и общественоопасни престъпления в Неапол /Corte di Assise/, трето наказателно отделение, постановено на 11.11.2019г., влязло в сила на 27.07.2021г. / № 28/2019 Рег.присъди – Д№ 5074/2028 RGNR/, с което Ц. В. П., ЕГН ***** е осъден за престъпления по чл. 600, чл. 602, тер. ал.1 букви А и Б и чл. 609 бис, ал.2 ном.1 от НК на Р Италия на наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 16 /шестнадесет/ години.

Според описаните в ЕЗА обстоятелства, горепосоченото лице е осъдено със съдебно решение, постановено от Съда за най-тежки и общественоопасни престъпления в Неапол /Corte di Assise/ на 11.11.2019г., влязло в сила на 27.07.2021г. на наказание 16 /шестнадесет/ години „Лишаване от свобода“ за две престъпления – „довеждане или поставяне в състояние на пълно подчинение /робство/ на малолетен гражданин под 18-годишна възраст с цел възползване от проституиране“. - за това, че поисканото лице П., в съучастие с друго лице, чрез насилие, е довел непълнолетната А.-М.А.Б. в Р Италия от Р България, като я пребивал жестоко и я принуждавал да осъществява полови контакти, отнел мобилния ѝ телефон, за да не ѝ позволи да потърси помощ, ограничил свободата ѝ и я държал в състояние на подчинение, принудил я да проституира и присвоявал приходите от извършената дейност. В частност А.-М.Б. е пристигнала в Р Италия от Р България, като първоначално е била заведена в жилище, намиращо се в гр. Неапол, в близост до площад "Гарибалди", където е била принуждавана да проституира - всяка вечер М. е взимал непълнолетното момиче от дома ѝ и я придружавал до определени места, където тя проституирала от 20:00ч. до 5.00-6.00ч. на следващата сутрин, като П. я принуждавал да му предоставя приходите, спечелени от проституирането, пребивал я многократно, а след това я принуждавал да се върне в жилището, откъдето непълнолетната успяла да избяга. Отегчаващо

вината обстоятелство е, че пострадалата не е била навършила 18 години и, че деянията са извършени с цел възползване от проституиране на друго лице и извършване или, при всички случаи улесняване, извършването на престъпление, посочено по чл. 600 НК. Деянията са извършени до месец септември 2017г. в гр. Джулияно ин Кампания /Неапол/ и в гр. Модена. Престъпления по чл. 600, чл. 602, тер. ал.1 букви А и Б и чл. 609 бис, ал.2 ном.1 от НК на Р Италия.

Предвид, че институтът на ЕЗА е инструмент за взаимно доверие, в рамките на настоящото производство, съдебния състав следва да съобрази единствено доколко са налице формалните предпоставки на чл. 36 и чл. 41 от ЗЕЕЗА, а именно издадената ЕЗА съответства ли на изискуемата от закона форма и налице ли са основания за отказ от нейното изпълнение – чл. 39 и чл. 40 ЗЕЕЗА.

При извършената преценка, от настоящия съдебен състав, е установено, че спрямо исканото лице П. има влязла в сила присъда, с която е осъден на наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 16 години, издадена от италиански съд, с което е изпълнено изискването на чл. 36, ал.1 ЗЕЕЗА престъпленията, за изтърпяване на наказанието по които е поискано лицето да се наказуеми с наказание „Лишаване от свобода“ в издаващата държава. Наред с това, настоящия съдебен състав счита, че деянията, за които П. е осъден от италианския съд съставляват престъпления и по българския Наказателен кодекс – чл.159б,вр. с чл.159а,ал.2,т.1,вр. с ал.1НК, макар че според разпоредбата на чл.36,ал.3,т.3,т.4 и т.16 от ЗЕЕЗА двойна наказуемост за деянията, за които е поискан П. не се изисква.

Запознавайки се със съдържанието на коментираната ЕЗА, съдът прецени, че тя отговаря на всички изисквания по чл.37 от ЗЕЕЗА и се придружава от превод на български език. Наред с това, не са налице основания на чл.39, т.1-3 от ЗЕЕЗА, тъй като престъплението, за което е издадена заповедта не е извършено на територията на Република България, П. е пълнолетен и не е осъден с влязла в сила присъда за същото престъпление, за което е налице влязла в сила присъда на територията на Р Италия и по повод, на което е издадена ЕЗА, нито пък има висящо производство в Р България за същото деяние.

Действително, поисканото лице П. е привлечен към наказателна отговорност за престъпление по чл.159бл1,ал.2,вр. с ал.1,вр. с чл.159а,ал.2,т.1,вр. с ал.1,вр. с чл.26,ал.1 НК с пострадала А.-М.А.Б., но видно от постановлението за привличане от 21.11.23г. на следовател от ОСлС-Плевен към ОП-Плевен по ДП 1984/21г.,по описа на отдела,се касае за друго престъпление с друго местоизвършване – а именно територията на Р България, а не територията на Р Италия, доколкото посоченото изпълнително деяние „набрал“ според обвинението е извършено в с.Глогово, обл. Плевен и в различен период от време – според постановлението за привличане деянието по ДП 1984/21г. е извършено в периода –от 8.03.2017г. до

10.04.2017г. на територията на Р България. От текста за процесната ЕЗА става ясно, че П. е искан заради влязла в сила присъда, с която е осъден за престъпления „довеждане или поставяне в състояние на пълно подчинение /робство/ на малолетен гражданин под 18-годишна възраст с цел възползване от проституиране“, продължили до м. септември 2017г. в гр. Джулияно ин Кампания /Неапол/ и в гр. Модена, Р Италия.

Съдът съобрази и факултативните изисквания на чл. 40 от ЗЕЕЗА и прецени, че не са налице предпоставките да откаже да изпълни коментираната ЕЗА, като наред с това оцени, че са дадени достатъчни гаранции от искащия орган по чл. 41, ал.2, т.1 от ЗЕЕЗА, които присъстват в края на текста на процесната ЕЗА, че при наличие на предвидените предпоставки, според законодателството на издаващата държава, наказателното производство, по което П. е осъден в Р Италия, може да бъде възобновено и да протече с участие на поисканото лице. В този смисъл, не са основателни възраженията на защитата, направени в тази насока.

Видно от текста на ЕЗА е, че П. е бил уведомен за датата и мястото на съдебния процес чрез призовка, изпратена до неговия защитник, представлявал го в процеса, тъй като се е укрил от арест и наложена мярка за неотклонение, поради което е бил обявен за издирване, поради което и не счита направените възражения от защитата в тази насока за основателни.

В този аспект, съдът счете, че следва да бъде удовлетворено направеното искане за предаване на компетентните власти в Република Италия на българския гражданин Ц. В. П., ЕГН ***** в изпълнение на Европейска заповед на арест, от прокурор в Прокуратурата в гр. Неапол, Република Италия по дело № 1760/2021 SIEP, Заповед за изпълнение на наказание „Лишаване от свобода“ Sier № 1759/2021г., издадено на 29.09.2021г., въз основа на влязло в сила съдебно решение на Съда за най-тежки и общественоопасни престъпления в Неапол /Corte di Assise/, трето наказателно отделение, постановено на 11.11.2019г., влязло в сила на 27.07.2021г. / № 28/2019 Рег.присъди – Д№ 5074/2028 RGNR/, с което Ц. В. П., ЕГН ***** е осъден за престъпления по чл. 600, чл. 602, тер. ал.1 букви А и Б и чл. 609 бис, ал.2 ном.1 от НК на Р Италия на наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 16 /шестнадесет/ години.

Същевременно съдът установи, че исканото лице е било осъдено в Република България по НОХД № 14754/2014г., по описа на СРС на наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 4 /четири/ години и 6 /шест/ месеца, което изтърпява в момента, като за доизтърпяване му остават още 2 /две/ години, 6 /шест/ месеца и 7/седем/ дни. Вземайки предвид изложеното и съобразявайки остатъка от неизтърпяното наказание, Съдът намери, че са налице основанията на чл. 52, ал.1 от ЗЕЕЗА за отлагане на фактическото предаване на лицето на компетентните съдебни власти на Република Италия за осъществяване на наказателно преследване по издадената ЕЗА до

изтърпяване на определеното наказание по НОХД № 14754/2014г., по описа на СРС.

Съдът установи и, че поисканото лице П. е привлечен в качеството му на обвиняем с постановление от 21.11.23г. на следовател от ОСлС-Плевен към ОП-Плевен по ДП 1984/21г., по описа на отдела за престъпление по чл.159бл1, ал.2, вр. с ал.1, вр. с чл.159а, ал.2, т.1, вр. с ал.1, вр. с чл.26, ал.1 НК с местоизвършване – територията на Р България -с.Глогово, обл. Плевен и изпълнително деяние „набрал“ пострадала А.-М.А.Б. в периода –от 8.03.2017г. до 10.04.2017г. с цел да бъде използвана за проституция.

Горните две обстоятелства представляват основанията по чл.52, ал.1 ЗЕЕЗА, когато съдът може да постанови отложено изпълнение на ЕЗА, което и съдът направи, отчитайки необходимостта от протичане докрай на наказателното производство по висящото в ОСлС-Плевен към ОП-Плевен ДП 1984/21г., по описа на отдела, по което има пострадали български граждани, както и изтърпяването до край, с оглед постигане на целите на чл.36 НК, присъдата по НОХД № 14754/2014г., по описа на СРС.

На основание чл. 44, ал.7 от ЗЕЕЗА на исканото лице Ц. В. П., ЕГН ***** беше взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“, която влиза в сила от момента на изтърпяването на останалата част от търпяното наказание „Лишаване от свобода“ по НОХД № 14754/2014г., по описа на СРС и от момента на приключване на наказателното производство по ДП 1984/21г., по описа на ОСлС-Плевен към ОП-Плевен. Така постановената мярка има за цел да обезпечи фактическото предаване на исканото лице на Република Италия, след като отлагателните условия в Република България отпаднат.

По изложените съображения, съдът постанови решението си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: